U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška, soudců Josefa Baxy (soudce zpravodaj), Radana Malíka, Petra Mikeše, Pavla Molka, Miloslava Výborného a soudkyně Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: **J. T.**, proti odpůrcům: **1) Ing. Miloš Zeman**, bytem Pražský hrad, Praha 1, **2) Ivana Zemanová**, bytem Pražský hrad, Praha 1, oba zastoupeni JUDr. Markem Nespalou, advokátem se sídlem Vyšehradská 21, Praha 2, a **3) Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, týkající se návrhu na vyslovení neplatnosti volby prezidenta republiky,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Volební stížnost

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 5. února 2018 návrh navrhovatele (dále též „volební stížnost“) na vyslovení neplatnosti volby prezidenta republiky konané ve dnech 12. a 13. ledna 2018 (I. kolo) a ve dnech 26. a 27. ledna 2018 (II. kolo) a dne 7. února 2018 rovněž zkrácenou verzi téže volební stížnosti. Navrhovatel je přesvědčen, že průběh voleb byl v rozporu s ústavním pořádkem. Porušení spatřuje zejména v následujících skutečnostech:

[2] Navrhovatel se domnívá, že Česká republika je neprávní, spíše fašistický stát, který se neřídí demokratickými principy, nefungují v něm řádně demokratické instituce, je prolezlý korupcí, jeho justice a orgány činné v trestním řízení se neustále dopouští vědomě trestných činů a navzájem se kryjí, kryje to i vrchní státní správa. Česká republika je víceméně kolonií nebo neoprotektorátem Německa či Evropské unie. Volby často financuje mafie neboli kmotři. Ústava byla úmyslně vytvořena tak, aby byla v rozporu s mezinárodními smlouvami o lidských právech. Na národu je páchaná genocida. Jako nikde v Evropě v ČR umírají muži se základním vzděláním o 18 let dříve než zbytek populace, především kvůli exekucím a tomu, co potom v osudu toho člověka následuje. Navrhovatel se domnívá, že současný prezident republiky je „psychopat a bývalý aparátčík

komunistického státu“, který dokáže vozit české podnikatele maximálně tak na zkorumpovaný východ, kde pomáhá navázat vazby s místními podnikateli, kteří obchod dělají povětšinou nelegálně s úplatky. Premiér republiky byl pak údajně udavačem Státní bezpečnosti s krycím jménem Bureš. Navrhovatel je přesvědčen, že v takovém prostředí a za takových podmínek jsou prezidentské volby nedemokratické, a tudíž by měly být prohlášeny za neplatné.

[3] Podle navrhovatele jsou prezidentské volby neplatné rovněž z důvodu, že Česká republika vznikla nelegálně rozdělením Československa bez referenda, ČR je proto nelegitimním státem a nelegitimní jsou i tyto volby. Navrhovateli byly ukradeny podpisové archy a tím mu bylo znemožněno kandidovat. Uvádí, že podpisy mu byly ukradeny v době, kdy byly pod kontrolou státu, a to buď během doby, kdy je měla Česká pošta nebo Ministerstvo vnitra. Dále tvrdí, že mu média neposkytla stejný prostor jako ostatním kandidátům, do předvolebních debat nebyl nikdy pozván. Domnívá se, že nevyváženost zpravodajství ve veřejnoprávních médiích je v rozporu s právem na informace a s právem na rovný přístup k voleným funkcím. Prezident republiky měl výhodu nad ostatními kandidáty a nejvíce pak oproti navrhovateli tím, že měl ohromný prostor v médiích, zejména na TV Barrandov. Aniž by vznesl námitku podjatosti, navrhovatel dále uvádí, že je přesvědčen, že budou rozhodovat podjatí soudci jako v jeho předcházejících věcech, a že je potom „podrží“ Ústavní soud. Navrhovatel vyjmenovává trestné činy proti České republice, jichž se podle jeho názoru prezident a jiní politici dopouštějí. Je přesvědčen, že je proti jeho osobě cíleně vedena kampaň a stát mu opakovaně, přímo či nepřímo, znemožňuje vstup do politiky a možnost pomoci s nápravou státu a jeho politik ve prospěch lidu.

[4] Navrhovatel nesouhlasí s rozhodnutím bez jednání, s neveřejným zasedáním či s jiným jednáním soudu v jeho nepřítomnosti. Kromě vyslovení neplatnosti volby prezidenta republiky se navrhovatel dále domáhá určení, že splnil zákonem stanovené podmínky pro kandidaturu a je kandidátem na prezidenta republiky ve volbách v lednu 2018, jakož i odložení volby prezidenta republiky o šest měsíců s možností připuštění dalších kandidátů.

II. Průběh řízení

[5] Nejvyšší správní soud zaslal volební stížnost k vyjádření odpůrcům.

[6] Státní volební komise ve svém vyjádření uvádí, že navrhovatel se domáhá neplatnosti voleb ze stejných důvodů, které uplatnil v rámci soudního přezkumu ve věci odmítnutí jeho kandidátní listiny. V řízení ve věci neplatnosti volby přitom již nelze brojit proti vadám v registraci kandidátní listiny. K napadání registrace kandidáta slouží samostatné řízení týkající se ochrany ve věci registrace. V otázce poskytnutí stejného prostoru v médiích Státní volební komise uvádí, že jejím úkolem není dohled nad dodržováním pravidel volební kampaně. S ohledem na svou působnost se proto nemůže nikterak vyjádřit k dílčím skutkovým tvrzením navrhovatele.

[7] Odpůrci 1) a 2) zaslali Nejvyššímu správnímu soudu společné vyjádření. Uvádějí, že navrhovatel není oprávněn se návrhem na neplatnost voleb domáhat určení, že splnil

pokračování

podmínky pro kandidaturu a je kandidátem na prezidenta republiky, ani odložení volby prezidenta republiky. S obsahem návrhu pak odpůrci důrazně nesouhlasí. Tvrzení navrhovatele považují za nepravdivá, irelevantní, neurčitá, iracionální, subjektivní, navíc formulovaná zcela neadekvátním a v mnoha ohledech vysoce urážlivým způsobem. Podle odpůrců navrhovatel zcela rezignoval na svou povinnost tvrzení a důkazní a z jeho strany nedochází k jakémukoliv pokusu o prokázání příčinné souvislosti mezi uváděnými skutečnostmi a hrubým ovlivněním výsledku prezidentských voleb. Pro teze vztahující se k registraci navrhovatele přitom v řízení o neplatnosti voleb není místo. Odpůrci proto navrhují, aby soud volební stížnost navrhovatele odmítl, eventuálně zamítl.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou v dané volební věci splněny podmínky řízení, a shledal, že návrh obsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti [§ 37 odst. 3 a § 93 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.")], a byl podán osobou oprávněnou (§ 90 odst. 5 s. ř. s.) ve lhůtě sedmi dnů po vyhlášení celkového výsledku volby prezidenta republiky [§ 66 odst. 1 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky)] u věcně a místně příslušného soudu (§ 68 zákona o volbě prezidenta republiky a § 92 s. ř. s.).

[9] Po ověření, že jsou splněny podmínky k projednání a rozhodnutí věci, přistoupil Nejvyšší správní soud k meritornímu posouzení návrhu, přičemž dospěl k závěru, že není důvodný.

[10] Nejvyšší správní soud předesílá, že nyní projednávaný návrh je návrhem na vyslovení neplatnosti volby prezidenta republiky podle § 66 zákona o volbě prezidenta republiky ve spojení s § 90 odst. 5 s. ř. s., nikoli návrhem ve věci registrace kandidátní listiny (§ 65 zákona o volbě prezidenta republiky ve spojení s § 89 s. ř. s.). Kromě vyslovení neplatnosti volby prezidenta republiky se přitom navrhovatel domáhá rovněž určení, že splnil zákonem stanovené podmínky pro kandidaturu a je kandidátem na prezidenta republiky. Takto formulovaný výrok rozhodnutí soudu, jehož se navrhovatel domáhá, je však v řízení o návrhu na vyslovení neplatnosti volby prezidenta nepřípustný.

[11] Nejvyšší správní soud ustáleně judikuje, že v rámci řízení ve věcech neplatnosti voleb podle § 90 s. ř. s. nelze brojit proti vadám v registraci kandidátní listiny. K napadení registrace slouží samostatné řízení týkající se ochrany ve věcech registrace podle § 89 s. ř. s. ve spojení s § 65 zákona o volbě prezidenta republiky. Ve volebním soudnictví se totiž *„uplatňuje zásada souslednosti jednotlivých přezkoumávaných volebních fází, což znamená, že po uzavření některé fáze volebního procesu nelze tutéž fázi znovu otevírat a zpětně zpochybňovat. Tato zásada se projevuje v právní úpravě třemi samostatnými řízeními, která spadají pod volební soudnictví: řízení o ochraně ve věcech seznamu voličů (§ 88 s. ř. s.), řízení o ochraně ve věci registrace kandidátů a kandidátních listin (§ 89 s. ř. s.) a konečně řízení o návrhu na vyslovení neplatnosti voleb, volby kandidáta nebo hlasování (§ 90 s. ř. s.)*" (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2016 č. j. Vol 4/2016-191, č. 3522/2017 Sb. NSS).

[12] Z výše uvedeného vyplývá, že v tomto řízení (tj. ve věci neplatnosti volby prezidenta) se již nelze zabývat námitkami navrhovatele týkajícími se údajného odcizení jeho podpisových archů a odmítnutí registrace jeho kandidátní listiny. Nadto tyto skutečnosti již Nejvyšší správní soud v podrobnostech přezkoumal ve věci vedené pod sp. zn. Vol 85/2017, ve které rozhodoval o návrhu brojícím proti odmítnutí registrace kandidátní listiny navrhovatele. Soud v této věci dospěl k závěru, že „*petice podepsaná osobami podporujícími navrhovatelovu kandidaturu neobsahovala požadovaný počet nejméně 50 000 podpisů, jelikož obsahovala jen 11 podpisů. V odmítnutí takové kandidátní listiny ze strany Ministerstva vnitra Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci žádné pochybení.*“ (usnesení ze dne 7. 12. 2017, č. j. Vol 85/2017-81).

[13] Pokud jde o tvrzení navrhovatele o tom, že nedostal prostor v médiích a nebyl pozván do předvolebních debat, není zřejmé, jak tyto skutečnosti mohly ovlivnit volbu prezidenta republiky v situaci, kdy registrace kandidátní listiny navrhovatele byla odmítnuta.

[14] Ve zbývajících částech svého obsáhlého návrhu navrhovatel vyjadřuje nespokojenost se stávajícími poměry ve státě, avšak ani tyto navrhovatelovy námitky či stížnosti na postup politiků, soudců a jiných veřejných činitelů nemají žádnou spojitost s napadenými prezidentskými volbami kromě toho, že demonstrují navrhovatelův velmi svérázný pohled na svět kolem něj. Nejvyšší správní soud se jimi proto nezabýval.

[15] Soud o návrhu rozhodl bez nařízení jednání. Dle § 90 odst. 5 s. ř. s. jednání není třeba nařizovat, což představuje zákonnou výjimku předpokládanou čl. 96 odst. 2 Ústavy z pravidla, že soudní jednání je ústní a veřejné. Možnost rozhodnout bez nařízení jednání je dána zvláštním charakterem soudního přezkumu ve věcech volebních, který je u ochrany ve věci volby prezidenta republiky dán zejména potřebou rozhodnout v krátkých lhůtách.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Nejvyšší správní soud tedy neshledal návrh na vyslovení neplatnosti volby odpůrce 1) prezidentem republiky důvodným, a proto návrh zamítl.

[17] Podle § 93 odst. 4 soudního řádu správního nemá v řízení ve věcech volebních žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Nejvyššího správního soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 20. února 2018

pokračování

Tomáš Langášek
předseda senátu